

POLŠTÁŘ NA DŮCHOD

Vkládat naděje do stávajícího systému penzí může jen nenapravitelný optimista. Proto zapomeňte na reformu a vytvořte si rezervu sami.

TOMÁŠ STRNAD

Ta informace se jako mediální tsunami v posledních několika měsících prohnala opakovaně snad všemi myslitelnými informačními kanály – zaplavila noviny, televizi, rozhlas, internet, sociální i mobilní síť. Zprávou dne bylo, že ti z nás, kteří se do konce listopadu nezařadí mezi „důchodově připojištěné“ v takzvaném druhém pilíři penzijního pojištění, stráví své důchodové roky chudí a opuštění někde na periferii pod mostem. Chudí možná, ovšem opuštění určitě ne, protože pokud má být spásou budoucích důchodců nová podoba našeho penzijního systému, bude pod mosty rvačka o místo.

Tahle kampaň měla jediný pozitivní efekt – existující penzijní fondy získaly nové klienty a snad někoho přinutila začít přemýšlet nad tím, že na slušný důchod je nutné spořit. Jinými slovy, pokud jste do konce listopadu neuzavřeli penzijní připojištění, netrapte se, nepřišli jste o nic, co by stálo za řeč. Rozhodně ne o důchodovou jistotu. Stav věcí je totiž takový, že se nezměnilo prakticky vůbec nic kromě toho, že stát přesouvá větší část svých starostí na nás, své budoucí

důchodce. I nadále platí, že tím jediným, kdo nás může zajistit na důchod, jsme pouze my sami, protože naše vláda z nás bohaté důchodce svými reformami neudělá. Co tedy můžeme dělat my? Nezbyvá než si vytvořit vlastní důchodový plán, obrnit se disciplínou, trpělivostí, spořit

MÁ-LI BÝT SPÁSOU BUDOUCÍCH DŮCHODCŮ NOVÁ PODOBA PENZIJIHO SYSTÉMU, BUDE POD MOSTY RVAČKA O MÍSTO.

víc než doposud a investovat. A pokud to uděláme, pak máme alespoň nějakou šanci, že důchodový věk budeme moci prožít důstojným způsobem. Cesty existují a dá se to spočítat. Lépe se bude samozřejmě počítat těm, kteří dokážou v produktivním věku dosáhnout na slušnou mzdu.

Proč tvrdím, že se v podstatě žádná penzijní reforma nekoná a že

vkładat naděje do stávajícího systému penzí může jen skutečně nenapravitelný optimista? Protože i v tom nejlepším případě vás při vstupu do kteréhokoli penzijního fondu stát „odmění“ maximálně částkou 230 Kč měsíčně a snížením vašich daní o 1800 Kč ročně. To jsou zanedbatelná čísla vzhledem k tomu, že pokud bude váš důchod trvat 20 let, budete při spotřebě 20 tisíc měsíčně potřebovat celkem 4,8 mil. Kč. Pokud si vystačíte s tím, že budete sedět doma a jezdit pouze tramvají, vyjdete i s částkou 3,8 mil. Kč, ale je jasné, že tramvají alespoň jednou za rok k moři nedojedete. A spolehněte se, že než se dočkáte svého důchodu, zapracuje ještě inflace na růstu cen potravin i nájemného, což důchodci s omezeným příjmem pocítují nejvíc. Pokud vám bude státem vyplácen alespoň průměrný důchod, tedy dnes něco kolem 11 000 Kč, budete si na seriózní důchod muset sami přihodit dalších 2,16 mil. Kč. Takovou částku dáte dohromady, když budete 20 let ukládat měsíčně 7230 Kč (tedy z vašeho 7000 Kč a 230 Kč státní příspěvek) a budete mít to štěstí, že váš penzijní fond vše zhodnotí průměrně o 2 % ročně.

Takže věřte mi, penzijní reforma se nekoná. Pokud totiž budete chtít brát spoření na penzi vážně, nemůžete 20 let odkládat stranou tisícovku nebo dvě. Musí to být mnohem víc. A pak už nejde ani tak o ten mizerný státní příspěvek, ale o to, jak moc se podaří penzijnímu fondu vaše úspory zhodnotit. Tím nechci tvrdit, že pokud nám stát něco nabízí, nemá smysl to přijmout. To jistě má, přinejmenším proto, že zase tak často se to nestává. Ovšem právě v případě penzijních fondů všechny výhody končí na úrovni měsíčního vkladu ve výši 2000 Kč. Od této částky výše už jde skutečně jen o to, zda si vyberete fond, který dokáže váš vklad také solidně zhodnotit. Která další aktiva lze tedy zvážit jako vhodnou „důchodovou“ investici? Mohli bychom je nazvat konzervativní, nicméně toto slovo si každý může vykládat různě, a tak raději řeknu, že taková, která jsou schopna dlouhodobého růstu, jsou likvidní, obchodování s nimi je transparentní a která nemají spekulativní charakter. V tomto smyslu můžeme především zvažovat dluhopisové podílové fondy, nemovitostní fondy, dále přímé investice do dluhopisů, přímé investice do nemovitostí, z komodit investice do zlata a některá bonusová aktiva. Ale protože ne všechna jsou vhodná pro každého, pojdme si udělat přehled, pro koho se které z nich hodí:

1 DLUHOPISOVÉ FONDY: Jejich nabídka na trhu je poměrně široká a není nijak obtížné se k nim dostat, ať už skrze banky, investiční zprostředkovatele nebo přímo u investičních společností, které je spravují. Vhodné jsou zejména takové fondy, které investují výhradně do dluhopisů a zajišťují měnové riziko u aktiv, která nejsou korunová. Výhody: dostupnost, možnost pravidelných investic, nízké investiční částky, diverzifikace rizika, snadná likvidita.

Nevýhody: vyšší náklady spojené se správou fondu, nemožnost ovlivňovat výběr investic ve fondu – tady se musíte zcela spolehnout na schopnosti a názor manažera fondu.

2 NEMOVITOSTNÍ FONDY: Jejich nabídka na trhu je sice menší než u fondů dluhopisových, ale i tak stojí za zvážení. Investice do nemovitostí jsou dlouhodobě stále zajímavé a mohou generovat velmi atraktivní výnosy. Hodně zde záleží na schopnostech manažerů fondů

POKUD CHCETE BRÁT SPOŘENÍ NA PENZI VÁŽNĚ, NEMŮŽETE 20 LET ODKLÁDAT STRANOU TISÍCOVKU NEBO DVĚ. MUSÍ TO BÝT MNOHEM VÍC.

a jejich výběru vhodných nemovitostí k nákupu do fondu. Existují fondy zaměřené jak na nemovitosti komerční a kancelářské, tak na rezidenční. Výhody: dostupnost, možnost pravidelných investic, nízké investiční částky, diverzifikace rizika. Nevýhody: vyšší náklady spojené se správou fondu, omezená likvidita, nemožnost ovlivňovat výběr investic ve fondu.

3 DLUHOPISY: Jednoznačně patří ve smyslu důchodového plánování k výborným investičním instrumentům, ale k jejich nákupu budete potřebovat vyšší částky. Velice zjednodušeně se dá správně nakoupený dluhopis chápat jako termínované depozitum s pravidelnými výplatami úroků a s garancí emitenta. Nicméně pro správný výběr budete potřebovat

buď velice dobrou znalost v oboru, nebo radu skutečného experta. Pokud budete nakupovat jiné dluhopisy než korunové, je dobré se zajistit proti kurzovému riziku. Výhody: transparentní cash flow z dluhopisu, likvidita, možnost přizpůsobit výběr dluhopisu vašim prioritám. Nevýhody: vyšší investiční částky, koncentrace rizika, nižší dostupnost, potřeba expertní znalosti.

4 REALITY: Pokud nebudete investovat ani do fondů, ani do dluhopisů a budete místo toho přišších 25 let splácet hypotéku na váš dům, může to být ta nejlepší důchodová pojistka, jakou jste mohli zvolit. Prodejem bytu či domu pak můžete snadno získat dostatek prostředků jak na koupi menšího „důchodového“ bytu, tak na prožití nadstandardního důchodu. Pokud zvolíte vhodnou lokalitu, může se vaše nemovitost navíc během těch mnoha let velmi zajímavě zhodnotit. Výhody: investiční i užitná hodnota zároveň. Nevýhody: vyšší investiční částky, vysoké náklady, omezená likvidita.

5 INVESTIČNÍ ZLATO: Tisíce let reprezentuje a drží si svou hodnotu a bude i dál. Navíc se stále častěji objevují období, kdy zlato výrazně roste v ceně. I u nás se dá již nakupovat investiční zlato v podobě slitků od několika gramů. Jeho cena je transparentní a je na celém světě stejná, ať jste v Praze nebo v Sydney. Banky jsou ochotny běžně zlato přijímat jako zástavu pro případný úvěr, podobně jako nemovitosti. Výhody: trvalá hodnota s růstovým potenciálem, snadno dostupné bez rady experta, snadno likvidní. Nevýhody: vyšší investiční částky, nutnost úschovy a manipulace.

6 BONUSOVÁ AKTIVA: Záměrně tento druh aktiv uvádím až úplně nakonec, protože se na ně ve

smyslu spoření na důchod nedá zcela spoléhat a měli by o nich případně uvažovat pouze ti z nás, kteří si eventuální neúspěch mohou dovolit. Obnášejí totiž značnou porci právě toho spekulativního charakteru, kterému bychom se měli v rámci akce „spoříme na důchod“ vyhnout. Akcie, akciové fondy, hedgeové fondy – akcie byly po dlouhá desetiletí tradiční důchodovou investicí. Nicméně posledních 15 let nefunguje stará známá „pravda“, že v dlouhodobém horizontu jsou investice do akcií nejvýnosnější, a proto bych doporučoval být při této

volbě velmi opatrný. Dalším takovým příkladem jsou diamanty – cenná a hodnotná komodita, nicméně pokud se nějaká vzácná komodita dá vyrobit uměle, přestává být vzácná. Diamanty jsou navíc z investičního hlediska nepraktické, jejich likvidita je nízká a jejich cena je vždy závislá na tom, kdo ji zrovna stanovuje – zda klenotník v Antverpách, obchodník s diamanty v Praze nebo bankéř v Zurichu. Umělecká díla a sbírky – mohou se v dlouhodobém období proměnit ve skutečně hodnotná aktiva, nicméně musí vás především bavit

a potřebujete expertní znalost. Nevýhodou je omezená likvidita a ne vždy transparentně stanovená cena.

Ale ať už si vyberete cokoli, je dobře, že začnete, ať už to bude s jakoukoli částkou. A pokud ještě máte chuť a čas dosáhnout jakéhokoli dalšího vzdělání a zvýšit tak svou cenu na trhu práce, neváhejte, může vám to pomoci k dosažení vyšších příjmů. A nechci zapomenout ani na děti – pokud se vám podaří z nich vychovat slušné a úspěšné lidi, možná vám to budou chtít v důchodu nezištně vrátit. Ale raději na to nespolehejte.

NEJLEPŠÍ MIX NA DŮCHOD

INVESTIČNÍ AKTIVA JE VHODNÉ VOLIT S OHLEDEM NA VĚK A PŘÍJMOVOU SKUPINU KAŽDÉHO, KDO SI CHCE VYTVOŘIT REZERVU NA PENZI. PLATÍ, ŽE NE KAŽDÝ TYP INVESTICE JE VHODNÝ PRO KAŽDÉHO.

VĚKOVÁ SKUPINA	PŘÍJEM DO 30 TISÍC KČ	PŘÍJEM 30-50 TISÍC KČ	PŘÍJEM 50-100 TISÍC KČ	PŘÍJEM NAD 100 TISÍC KČ
DO 30 LET				
31-45 LET				
46-55 LET				

AUTOR JE GENERÁLNÍM ŘEDITELEM SPOLEČNOSTI ACCREDITO